

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2009 m. balandžio 17 d. (22.04)
(OR. en)**

8784/09

**Tarpinstitucinė byla:
2009/0052 (CNS)**

**CODIF 35
COMER 56
OC 1**

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos
data:	2009 m. balandžio 16 d.
Dalykas:	Pasiūlymas dėl Tarybos reglamento dėl apsaugos nuo importo dempingo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija)

Delegacijoms pridedamas Komisijos pasiūlymas, pateikiamas su direktoriaus Jordi AYET PUIGARNAU lydraščiu generaliniam sekretoriui-vyriausiajam įgaliotiniui Javier SOLANA.

2003 m. birželio 10 d. sutarta tvarka delegacijų prašoma iki 2009 m. gegužės 18 d. pateikti pastabas dėl pasiūlymo dėl kodifikavimo el. paštu:

secretariat.jl-codification@consilium.europa.eu **IR** sj-codification@ec.europa.eu.

Delegacijų dėmesys atkreipiamas į praktinį kodifikavimo vadovą (2008 m. lapkričio 27 d. dok. ST 15993/1/08 REV 1), visų pirma į jo 6 dalį, kurioje nurodyta, kaip pateikti pastabas.

Priedama: KOM (2009) 168 galutinis

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 2009.4.16
KOM(2009) 168 galutinis

2009/0052 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

**dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių
valstybių (kodifikuota redakcija)**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Bendrijos teisė būtų papastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė visiems piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniam akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

Dėl šios priežasties siekiant, kad Bendrijos teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. Todėl 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė¹, kad visi teisės aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnę laikotarpį siekdami užtikrinti, jog Bendrijos taisyklės būtų aiškos ir lengvai suprantamos.
3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose², pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Bendrijos teisės aktų priėmimo tvarkos.

1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dumpingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių³. Naujas reglamentas pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į jį įtrauktos⁴; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formas pakeitimus.

¹ COM(87) 868 PV.

² Žr. Išvadų A dalies 3 priedą.

³ Atliekama vadovaujantis Komisijos komunikatu Europos Parlamentui ir Tarybai – *Acquis communautaire* kodifikavimas, COM(2001) 645 galutinis.

⁴ Žr. šio pasiūlymo I priedą.

5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Reglamento (EB) Nr. 384/96 ir jį iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį visomis kalbomis parengė Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuoto reglamento II priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. .../...

[...]

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“)¹,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę²,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³,

kadangi:

- (1) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių⁴ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas⁵. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

¹ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

² OL C [...], [...], p. [...].

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL L 56, 1996 3 6, p. 1.

⁵ Žr. I priedą.

↓ 384/96 3 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (2) Po 1994 m. vykusių daugiašalių derybų dėl prekybos buvo sudaryti nauji susitarimai dėl ☒ Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau - GATT) ☒ VI straipsnio įgyvendinimo. Atsižvelgiant į skirtingą naujų taisyklių dėl dempingo ir subsidijų pobūdį, kiekvienai šių sričių taip pat ☒ reikėtų ☒ sukurti po atskirą Bendrijos taisyklių rinkinį. Todėl taisyklės dėl apsaugos nuo subsidijų ir dėl kompensacinių muitų pateikiamos atskirame reglamente.
-

↓ 384/96 5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (3) Susitarime dėl dempingo, t. y. 1994 m. Susitarime dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus. Siekiant užtikrinti, kad ☒ tos ☒ taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, ☒ susitarimo ☒ nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus.
-

↓ 384/96 4 konstatuojamoji dalis

- (4) Siekiant išlaikyti GATT nustatytų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, Bendrija, taikydama taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai Bendrijos prekybos partneriai.
-

↓ 384/96 6 konstatuojamoji dalis
ir 1972/2002 2 konstatuojamoji
dalis (pritaikytas)

- (5) Būtina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip nustatyti normaliąją vertę. Visais atvejais tokia vertė turi būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. ☒ Tikslinga nustatyti, kada šalys gali būti laikomos susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. ☒ Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms šalims. Taip pat ☒ reikėtų ☒ nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ☒ ir ☒ apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, nustatant normaliąją vertę,

būtina nurodyti metodus, taikytinus skaičiuojant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą.

↓ 384/96 7 konstatuojamoji dalis

- (6) Nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos šalyse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu.

↓ 905/98 5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas) ir
2238/2000 5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (7) Bendrijos antidempingo praktika ☒ turėtų ☒ atsižvelgti į ☒ Kazachstane ☒ pakitusias ekonomines sąlygas. Visų pirma, reikėtų nurodyti, jog normalioji vertė gali būti nustatyta pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tais atvejais, kai galima įrodyti, jog vienam ar keliems gamintojams, kurių veikla dėl svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo turi būti tiriama, taikomos rinkos sąlygos.

↓ 2238/2000 6 konstatuojamoji
dalis (pritaikytas)

- (8) Taip pat panašų režimą reikėtų taikyti prekėms, importuojamoms iš tokių valstybių, kurios atitinkamo antidempingo tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos ☒ (PPO) ☒ narės.

↓ 905/98 6 konstatuojamoji dalis

- (9) Reikėtų nurodyti, jog patikrinimas, ar taikomos rinkos sąlygos, bus atliekamas remiantis tinkamai pagrįstais skundais, paduotais vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama ir kurie nori pasinaudoti galimybe normaliąją vertę apskaičiuoti pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles.

↓ 384/96 8 konstatuojamoji dalis

- (10) Tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, būtinus atkuriant šią kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą.

↓ 384/96 9 konstatuojamoji dalis

- (11) Siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksnius, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginimui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reiktų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliąja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio.

↓ 384/96 10 konstatuojamoji dalis

- (12) Būtina nustatyti aiškius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad aptariamų produktų importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Bendrijos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį, o ypač į Bendrijoje vyraujančių rinkos sąlygų poveikį.

↓ 384/96 11 konstatuojamoji dalis

- (13) Reikėtų apibrėžti sąvoką «Bendrijos pramonė» ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti sąvoką «susijusios». Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi atitinkamo Bendrijos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti.

↓ 384/96 12 konstatuojamoji dalis

- (14) Būtina nustatyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, koku mastu skundą turi palaikyti Bendrijos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turi būti nurodyta tokia skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradamas nagrinėjimas.

↓ 384/96 13 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (15) Būtina nustatyti, kokia tvarka suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją ir sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat ☒ pageidautina ☒ nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali

gauti kitų suinteresuotų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti renkant informaciją.

↓ 384/96 14 konstatuojamoji dalis

- (16) Būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti taikomi laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad juos galima taikyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams.
-

↓ 384/96 15 konstatuojamoji dalis

- (17) Būtina nurodyti, kokia tvarka prisiimami įsipareigojimai dėl kainų, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra įsipareigojimų pažeidimo ar jų atsiėmimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai išaiškintiems faktams papildyti reikalingas tolesnis tyrimas. Priimant įsipareigojimus, būtina užtikrinti, kad šie įsipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikonkurencinių veiksmų.
-

↓ 384/96 16 konstatuojamoji dalis

- (18) Būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turi būti pabaigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios. Tyrimus ar procedūras reiktų nutraukti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, o taip pat reikia apibrėžti šias sąvokas. Jeigu turi būti nustatomos atitinkamos priemonės, tyrimas yra nutraukiamas ir užtikrinama, kad tokios priemonės bus mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, o taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių mastas atrankos atveju.
-

↓ 384/96 17 konstatuojamoji dalis

- (19) Būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti už praėjusį laikotarpį ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali prireikti muitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių muitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami ar atsiimami įsipareigojimai dėl kainų.

↓ 384/96 18 konstatuojamoji dalis

- (20) Būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar garantuojamas antidempingo muitų sugrąžinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai nustatyti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei jie atsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.

↓ 384/96 19 konstatuojamoji dalis

- (21) Būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra taikomas eksportuotojui kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.

↓ 384/96 20 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (22) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių apėjimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime tai įvardijama kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant ☒ PPO ☒ Antidempingo komiteto sprendimo, būtina ☒ , kad Bendrijos teisės aktuose būtų nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, ☒ net jei tai būtų produktų surinkimas Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – apeiti antidempingo priemones.

↓ 461/2004 24 konstatuojamoji dalis

- (23) Taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių apėjimą. Priemonės gali būti apeinamos ir Bendrijoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie jau galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai išplečiami dėl apėjimo už Bendrijos ribų.

↓ 384/96 21 konstatuojamoji dalis

- (24) Tikslinga leisti laikinai sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka.

↓ 384/96 22 konstatuojamoji dalis

- (25) Būtina nustatyti aptariamų importuojamų produktų registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima pritaikyti priemonės.

↓ 384/96 23 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (26) Užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės kontroliuotų ir praneštų Komisijai apie aptariamų produktų ☒ arba produktų ☐, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas.

↓ 384/96 24 konstatuojamoji dalis

- (27) Būtina numatyti, kad reguliariais nustatytais tyrimo eigos laikotarpiais turi būti konsultuojamasi su Patariamuoju komitetu. Komitetą turėtų sudaryti valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauti turėtų Komisijos atstovas.

↓ 461/2004 17 konstatuojamoji
dalis (pritaikytas)

- (28) Valstybėms narėms Patariamajame komitete pateikiama informacija dažnai yra labai techniško pobūdžio ir reikalauja sudėtingos ekonominės bei teisinės analizės. Siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko šiai informacijai išnagrinėti, ji turėtų būti išsiunčiama ☒ pakankamai anksti ☐ iki posėdžio dienos, kurią nustato Patariamąjo komiteto pirmininkas.

↓ 384/96 25 konstatuojamoji dalis

- (29) Tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama apsilankymo metu, tačiau tokiame lankymuisi būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimyną pateikimas.

↓ 384/96 26 konstatuojamoji dalis

- (30) Svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytą laikotarpį.

↓ 384/96 27 konstatuojamoji dalis

- (31) Reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios.

↓ 384/96 28 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (32) ☒ Reikėtų ☐ numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių.

↓ 384/96 29 konstatuojamoji dalis

- (33) Būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai paskelbiami šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir nustatomas toks laikotarpis nuo informacijos paskelbimo iki sprendimų priėmimo Bendrijoje momento, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus.

↓ 384/96 30 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (34) Tikslinga įvesti tokią administracinę sistemą, kur būtų periodiškai pateikiami duomenys apie taikomų priemonių atitikimą Bendrijos ☒ interesams, įskaitant ☐ vartotojų interesus, ir apibrėžti suinteresuotų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija,

↓ 384/96

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam importuojamam produktui dempingo kaina, kurį išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.
2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai aptariamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka «panašus produktas» yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas panašiomis aptariamo produkto charakteristikomis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašių produktų, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų tokio produkto pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

↓ 1972/2002 1 str. 1 p.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93⁶ 143 straipsnyje.

↓ 384/96

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimų vidaus rinkoje rodikliai, jeigu tokių pardavimų kiekis yra ne mažesnis nei 5 % aptariamo produkto pardavimų Bendrijos rinkai. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška tiriamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė nustatoma pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės šalyje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias

⁶ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainą, su sąlyga, kad tokia kaina yra tipiška.

↓ 1972/2002 1 str. 2 p.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga atitinkamo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.

↓ 384/96

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba į trečiąją valstybę nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis ir į juos neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę, jeigu jis buvo parduodamas kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos sąnaudas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto sąnaudų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už produktų sąnaudas, viršija vidutines svertines sąnaudas tiriamuoju laikotarpiu, tokios kainos laikomos padengiančios visas sąnaudas per pagrįstą laikotarpį.

Minėtas ilgas laikas paprastai yra vieneri metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimas kaina, mažesne už vieneto sąnaudas, laikomas pardavimu pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svartinė vieneto pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto sąnaudas, arba kad produktų, parduotų mažesne kaina už vieneto sąnaudas, kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Sąnaudos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus tiriamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie įrašai atspindi pagrįstas aptariamų produktų gamybos ir pardavimų sąnaudas.

↓ 1972/2002 1 str. 3 p.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susiję kaštai nėra tinkamai atspindėti suinteresuotosios šalies apskaitoje, jie bus koreguojami arba nustatomi remiantis kitų tos pačios šalies gamintojų ar eksportuotojų kaštais arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo sąnaudų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama sąnaudų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje $\boxtimes$ pastraipoje $\boxtimes$ minėtos sąnaudos dar neatsispindėjo skirstant sąnaudas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių sąnaudų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal jau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir pagal 4 dalies antros pastraipos nuostatas įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutinės svertinės produkto sąnaudas. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal nagrinėjamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas turi būti pagrįsti faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sąnaudų ir pelno negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimo kilmės šalies vidaus rinkoje sąnaudų vidurkį;
- b) pagal tiriamo eksportuotojo ir gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sąnaudas;
- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

7. a) Importuojant prekes iš ne rinkos ekonomikos valstybių $\rightarrow_1^7 \leftarrow$, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų gaminį Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba

⁷ Įskaitant Azerbaidžaną, Baltarusiją, Šiaurės Korėją, Moldovą, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją.

mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojamas pagrįstas pelnas.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; tam tikrais atvejais pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

Pradėjus tyrimą, tyrime dalyvaujančioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

↓ 2238/2000 1 str. (pritaikytas)

- b) Atliekant su importu iš ☒ Kazachstano ☒ bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

↓ 905/98 1 str.

- c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:
- įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,
 - įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį,
 - įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,
 - konkrečioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir
 - valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.

↓ 384/96

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Tais atvejais, kai įprastines importuotojo išlaidas padengia bet kuri kita Bendrijos ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju, išlaidos gali būti koreguojamos atsižvelgiant į įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už produktų importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų bei pelno skirtumą.

C. PALYGINIMAS

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) *Fizinės savybės*

Koreguojama, kai skiriasi aptariamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) *Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai*

Normalioji vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Bendriją.

c) *Nuolaidos, lengvatos, parduotų produktų kiekiai*

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į parduotų produktų kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

↓ 2331/96 1 str. 1 p.

d) *Prekybos lygis*

- i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, netgi OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant konstruotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks prekybos lygių skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.
- ii) Tačiau i punkte neaptartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

↓ 384/96

e) *Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidos*

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su aptariamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidas.

f) *Pakavimas*

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su aptiamo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) *Kreditas*

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams atlikti, jeigu šie skirtumai yra vienas iš veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama nustatant kainas.

h) *Išlaidos po pardavimo*

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta įstatymuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) *Komisiniai*

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

↓ 1972/2002 1 str. 5 p.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekyautojas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekyautojo funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

↓ 384/96

j) *Valiutos konvertavimas*

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto sandoriu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

↓ 2331/96 1 str. 2 p.

k) *Kiti veiksniai*

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti, nuo a iki j pastraipose nenumatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta kaip svertinis vidurkis, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

12. Dempingo skirtumas yra normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka «žala», jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

- a) importo dempingo kaina kiekį ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir
- b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tikrai tuomet, jei nustatoma:

- a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

- b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnus ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnus; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų parduodamų produktų kiekiai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnus:

- a) ar importo dempingo kaina į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tendenciją, kad importas žymiai didės;
- b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui;
- c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir

- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksmų nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksmų visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis importas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžimas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka «Bendrijos pramonė» suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su aptariamo produkto eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, sąvoka «Bendrijos pramonė» gali būti suprantama kaip reiškianti likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamų produkcijos Bendrijos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir
 - ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Bendrijos vietose esančių aptariamo produkto gamintojų. Tokiomis aplinkybėmis, net jei didžiąją visos Bendrijos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje, tokios pasekmės pripažįstamos žymia žala.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį ☒, jei yra pagrindo manyti, kad susiję gamintojai elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai, ☐.

Taikant šios dalies nuostatas, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Bendrijos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti įsipareigojimus dėl kainų pagal 8 straipsnio nuostatas nagrinėjamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Bendrijos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitu laiku nepasiūlomas tinkamas įsipareigojimas dėl kainų arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Bendrijai. Tokiais atvejais

šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tikrai konkrečioms gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių Bendrijos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Visų gautų skundų nuorašus Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Bendrijos pramonei įrodymų, nedelsiant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamų žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Bendrijos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Bendrijoje (arba panašaus produkto gamintojų Bendrijoje asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Bendrijos produkcija;
- b) išsamus aptariamo produkto aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) duomenys apie kainas, kuriomis parduodamas aptariamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, ☒ kur tinkama, ☒ -informacija apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie aptariamo produkto apskaičiuotą vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Bendrijoje;
- d) duomenys apie aptariamo produkto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksniai ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundai pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbiama. Tačiau gavus reikiama dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradedant tyrimą pranešama suinteresuotų eksportuojančių valstybių Vyriausybėms.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis nusprendžiama pradėti tyrimą negavus Bendrijos pramonės vardu paduoto raštiško skundo, kuriuo prašoma pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis šiam tyrimui pagrįsti pakankamais dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymais, nurodytais 2 dalyje.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % bendros rinkos, nebent importas iš visų tokių valstybių drauge sudarytų 3 % ar daugiau Bendrijoje suvartojamo produkto kiekio.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu pasikonsultavus aišku, kad tyrimo procedūroms pradėti pakanka įrodymų, Komisija pradeda jas per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos ir apie tai paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasikonsultavus, skundo pateikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir suinteresuotos valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai; taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo požiūrį ir pateikti informaciją, kad į tokį požiūrį bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklausytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotoms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas

tiktai eksportuojančios valstybės valdžios Vyriausybei arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo neturi būti stabdomos ar ribojamos muitinės procedūros.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją, nesusijusią su tiriamuoju laikotarpiu, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl dempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų nuo klausimyno gavimo dienos atsakymams pateikti. Laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus. Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais. Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprasė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu suinteresuotos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu nagrinėjamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus. Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuota šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausa, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* e paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos jai, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus. Suteikiant tokias galimybes turi būti užtikrintas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims. Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai. Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, vartotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta

tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Bendrijos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą. Tokios šalys gali atsiliepti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Bendrijos pramonei, ir jeigu ginant Bendrijos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai, gali būti nuspręsta pradėti taikyti laikinuosius muitus, bet tik tuo atveju, jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros, ir jeigu suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muto dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

3. Atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Bendrijoje tiktai pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija imasi laikinųjų veiksmų, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis arba – ypatingos skubos atvejais – pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laiką nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Komisija nedelsiant praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie bet kurį sprendimą, priimtą pagal 1–5 dalies nuostatas. Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, gali priimti kitokį sprendimą.

7. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiems mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trimis mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar,

Komisijai apie tai pranešus neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

↓ 461/2004 1 str. 1 p.

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija gali priimti bet kurio eksportuotojo savanoriškus pakankamus įsipareigojimus peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, įsitikinama, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis. Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, ar galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam svarstomų prekių, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo nurodytų kompanijų, importui, kadangi vėliau keičiami. Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidینimo užtektų žalai Bendrijos pramonei pašalinti.

↓ 384/96

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti dėl kainų, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokių būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui. Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti. Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigoti dėl kainų nebeskatinama pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą įsipareigojimą dėl kainų, jeigu tai nepraktiška, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, tarp jų ir dėl bendros politikos. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniam sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus dėl kainų, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tokių įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu pasikonsultavus įsipareigojimai dėl kainų priimami, ir jeigu Patariamasis komitetas neprieštarauja, tyrimas nutraukiamas. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadas drauge su siūlymu nutraukti tyrimą. Tyrimas laikomas nutrauktu, jeigu per mėnesį Taryba, kvalifikuotai daugumai pritarus, nenusprendžia kitaip.

6. Jeigu įsipareigojimai dėl kainų priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas dėl kainų automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką. Nustačius dempingą ar žalą, įsipareigojimo dėl kainų laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie įsipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

↓ 461/2004 1 str. 2 p.

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsisakius priimti įsipareigojimą, įsipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atmetamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, atitinkamai, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, ar galutinis muitas, Tarybos nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai, su sąlyga, kad suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė jis pats.

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog įsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar įsipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas. Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų monitoringą.

↓ 384/96

10. Jeigu yra pagrindo įtarti, kad įsipareigojimas dėl kainų yra pažeidžiamas, arba – pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimą – nėra užbaigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, pasikonsultavus, remiantis 7 straipsnio nuostatomis, gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo nutraukimas, netaikant priemonių ir galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesams.

2. Tyrimas arba procedūros nutraukiami, jeigu, pasikonsultavus, nustatoma, kad apsaugos priemonės nebūtinos, o Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais

Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadas drauge su pasiūlymu nutraukti tyrimo procedūras. Tyrimo procedūros laikomos nutrauktomis, jeigu per mėnesį Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, nenusprendžia priešingai.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu aptariamų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustatčius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % aptiamo produkto eksporto kainos, tyrimas nedelsiant nutraukiamas, bet tikrai tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka antidempingo procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą suinteresuotos valstybės atžvilgiu.

↓ 461/2004 1 str. 3 p.

4. Kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 21 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį antidempingo muitą. Taryba priima pasiūlymą, jei ji paprastą balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai Komisija jį pateikė. Kai galioja laikinieji muitai, pasiūlymas imtis galutinių veiksmų pateikiamas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos. Antidempingo muto suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio muto pakaktų Bendrijos pramonei padarytai žalai pašalinti.

↓ 1972/2002 1 str. 6 p.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti įvedamas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio Reglamento nuostatas. Reglamente įvedančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – suinteresuotai tiekiančiajai šaliai.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
- b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;
- c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad įmonė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;

- d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir
- e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.

↓ 384/96 (pritaikytas)

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas importui, taikomas eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 17 straipsnį, bet netirtų, turi neviršyti dempingo skirtumų, nustatytų pagal tyrimui atrinktas valstybes, svertinio vidurkio. Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų. Individualaus dydžio muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.

10 straipsnis

Taikymas praėjusiam laikotarpiui

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.
2. Jeigu buvo taikomos laikinosios priemonės, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar ketinama nustatyti galutinį antidempingo muitą, Taryba nusprendžia, kuri laikinojo muto dalis turi būti galutinai surenkama. Taikant šią nuostatą, «žala» neapima nei materialinių kliūčių Bendrijos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti panaikintos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tiksliai nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.
3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.
4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, jeigu Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas, ir jeigu:
 - a) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir

- b) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muto atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus dėl kainų, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, įvežtiems laisvai cirkuliuoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas už praėjusį laikotarpį neskaičiuojamas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tik tai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeliantį dumpingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas arba žala, kad tik pritaikytos priemonės pašalino žalą, arba kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Bendrijos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal ☒ antros pastraipos ☒ nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės taikymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiamas norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems nagrinėjamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo atliekant tyrimą, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokių eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Bendriją jau pasibaigus tyrimui, arba jeigu gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Bendriją.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pagreitintai, prieš tai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir suteikus galimybę Bendrijos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, kuriuo numatoma pradėti peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo nagrinėjamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti už praėjusį laikotarpį – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šio dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

↓ 461/2004 1 str. 4 p. (pritaikytas)

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalyse atliekamai peržiūrai. Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios. Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį toje pačioje procedūroje, tai pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki ☒ pirmoje pastraipoje nurodytų ☒ terminų pabaigos.

Jei tyrimai neužbaigiami per ☒ pirmoje pastraipoje nurodytus ☒ terminus, priemonės:

– nustoja galios atliekant tyrimus pagal 2 dalį,

- nustoja galios vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalį, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba
- lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galios ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

↓ 384/96 (pritaikytas)

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių taikymą, pagal 2 dalį arba 3 ir 4 dalis priemones panaikina, palieka galioti ar pakeičia. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai valstybei apskritai, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą suinteresuotos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Nepažeisdamas 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojo prašymas grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo priimtas sprendimas taikyti galutinius muitus, užtikrintus laikinaisiais muitais. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto muto grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Bendriją kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su nagrinėjamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami patvirtinantys tai dokumentai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kurią muto dalį grąžinti, taip pat gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą pagal tokioms peržiūroms taikomas nuostatas, o atlikusi tokią peržiūrą, Komisija remiasi gauta informacija ir išsiaiškintais faktais sprendama, ar reikia grąžinti muitą ir kurią jo dalį. Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada

produkto, kuriam taikomas antidempingo muitas, importuotojas pateikė reikiamaais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą. Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo ☒ Komisijos ☒ sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muto grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, o ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Komisija, atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, išnagrinėja eksporto kainų patikimumą pagal 2 straipsnį. Tačiau kai yra nuspręsta nustatyti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Bendrijoje kainose, neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos.

12 straipsnis

☒ Pakartotinis tyrimas ☒

↓ 461/2004 1 str. 5 p.

1. Kai Bendrijos pramonė ar kita suinteresuota šalis pateikia, paprastai per du metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, praėjus pradinio tyrimo laikotarpiui ir prieš pradėdant taikyti ar pritaikius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos Bendrijoje nepakito ar pakito nepakankamai, pasikonsultavus, tyrimas gali būti pradėtas iš naujo, siekiant iširti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

↓ 384/96

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Bendrijos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų: nusprendus, kad dėl taikytų priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, pagal 3 straipsnį nustatytai žalai pašalinti eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai nustatomi iš naujo, kad būtų atsižvelgta į pakartotinai įvertintas eksporto kainas.

↓ 461/2004 1 str. 6 p.

Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tyrimo ir prieš pradėdant taikyti ar pritaikius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaičiuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

↓ 461/2004 1 str. 7 p.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Taryba, pasikonsultavusi ir remdamasi Komisijos pasiūlymu pagal naujus eksporto kainų apskaičiavimus, gali pakeisti galiojančias priemones. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastą balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai jį pateikia Komisija. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo muto suma negali du kartus viršyti muto sumos, kurią Taryba įvedė pradžioje.

↓ 461/2004 1 str. 8 p.
(pritaikytas)

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami negaištant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet koku atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki ☒ pirmoje pastraipoje ☒ nurodytų terminų pabaigos.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per ☒ pirmoje pastraipoje ☒ nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

↓ 384/96

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūretas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Muitų vengimas

↓ 461/2004 1 str. 9 p.

1. Kai galiojančios priemonės yra apeinamos, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašios prekės, kuri gali būti ir nežymiai pakeista, ir nepakeista, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeistos panašios prekės importui iš šalies, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančios priemonės apeinamos, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muto, gali būti išplečiami importui iš kompanijų, kurios turi naudos

individualiais muitais šalyse, kurioms taikomos priemonės. Jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, apėjimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos arba individualių kompanijų šalyje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik antidempingo muto nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muto poveikis yra mažinamas panašios prekės kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiai prekei nustatytais normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius svarstomos prekės pakeitimus, siekiant jai pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių prekės savybių; prekės, kuriai taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias šalis; eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą šalyje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo prekėms; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje šalyje.

↓ 384/96

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) ištaisantysis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

↓ 461/2004 1 str. 10 p.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių pratęsimą, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, priemonės pratęsia. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastąją balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai jį pateikia Komisija. Pratęsimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo įvesta registracija

pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantiją. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

↓ 461/2004 1 str. 11 p.

4. Importui neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtys. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios. Kai apėjimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimtys gali būti suteikiamos svarstomos prekės gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja apėjimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai apėjimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimtys gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemonės nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiais sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių pratęsimą.

Jeigu nuo priemonės pratęsimo praėjo daugiau nei vieneri metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti peržiūrėti priemonių pratęsimą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

↓ 384/96

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl muito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti šiuos muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų. Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo susidariusią padėtį.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, o taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami išipareigojimai dėl kainų arba nutraukiami tyrimai ar procedūros, spausdinami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, būtinai pateikiami susijusių eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas, svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienai žinomai suinteresuotai šaliai išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, pateiktos Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92⁸, gali būti priimtos pagal šį reglamentą.

↓ 461/2004 1 str. 12 p.

4. Atsižvelgiant į Bendrijos interesus, šiuo reglamentu nustatytos priemonės Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Laikinasis sustabdymas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jei Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, taip nusprendžia. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai jį pateikia Komisija. Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikinojo sustabdymo, ir jeigu Bendrijos pramonei buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Pasikonsultavus priemonių taikymas bet kada gali būti atnaujinamas, jeigu laikinojo sustabdymo priežastis išnyko.

↓ 384/96

5. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nurodo muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiame importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Bendrijos pramonės atstovai pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiame veiksmui pateisinti. Registracija gali būti numatyta reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie aptariamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

↓ 461/2004 1 str. 13 p.

7. Nepažeisdama 6 dalies, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui kontroliuoti. Šiuo atveju

⁸ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

↓ 384/96

15 straipsnis

Konsultacijos

1. Visos šiame reglamente numatytos konsultacijos vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Konsultacijos rengiamos nedelsiant pareikalavus valstybei narei ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

↓ 461/2004 1 str. 14 p.

2. Komiteto posėdžius sušaukia jo pirmininkas. Kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki posėdžio pradžios, valstybėms narėms jis pateikia visą susijusią informaciją.

↓ 384/96

3. Kai būtina, konsultacijos gali vykti raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tas žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) dempingo faktas ir dempingo skirtumo nustatymo būdai;
- b) žalos faktas ir mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp importo dempingo kainos ir žalos;
- d) priemonės, kurių susidariusiomis aplinkybėmis reikia imtis siekiant užkirsti kelią dempingo sukeltai žalai atsirasti arba ją kompensuoti, o taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti.

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Jeigu į klausimynus neatsakyta tinkamai ir laiku, patikrinimo apsilankymai negali įvykti.
2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jei reikia, prieš tai gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, pranešusi nagrinėjamos valstybės Vyriausybės atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai suinteresuotos firmos duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.
3. Suinteresuotoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrai, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiksliai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.
2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.
3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.
4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktomis šalims vengiant bendradarbiauti, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas, gali būti pasirenkamos kitos šalys. Tačiau jeigu ir toliau iš esmės vengiama bendradarbiauti arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

Vengimas bendradarbiauti

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminaros ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Suinteresuotos šalys įspėjamos apie vengimo bendradarbiauti pasekmes.
2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas vengimu bendradarbiauti, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.
3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrindoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.
4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti nurodomos spausdinant išvadas.
5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: spausdintais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

↓ 1972/2002 1 str. 7 p.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

↓ 384/96 (pritaikytas)

6. Jeigu suinteresuota šalis vengia bendradarbiauti arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos įstaigoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač pagal šį ☒ reglamentą ☒ priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Bendrijos įstaigos, jeigu tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija ir valstybės narės bei jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį ☒ reglamentą ☒ gautos informacijos, kurią jos pateikėjas paprašė naudoti konfidencialiai, jeigu šis pateikėjas nedavė specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su konsultacijomis pagal 15 straipsnį, taip pat vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Bendrijos arba valstybių narių valdžios institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame ☒ reglamente ☒ numatytus atvejus.

↓ 461/2004 1 str. 15 p. (pritaikytas)
--

6. Pagal šį ☒ reglamentą ☒ gauta informacija naudojama tik tai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta. Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti, norint pradėti kitus tyrimus toje pačioje procedūroje dėl svarstomos prekės.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių taikymo pradžios, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.
2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą ar nagrinėjimą nepradedant taikyti priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.
3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu pradėta taikyti laikinąjį muitą, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo nustatytas, šalis sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.
4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.
5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.

21 straipsnis

Bendrijos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Bendrijos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų interesų visumos įvertinimu; prieš nusprendžiant, pagal šį straipsnį visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo požiūrius pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurias nuspręsta taikyti dėl nustatyto dempingo

ir žalos, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją valdžios institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Bendrijos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujančios asociacijos, atstovaujantys naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą valdžios institucijoms atsižvelgti į visus požiūrius ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Bendrijos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklausytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nurodytą laiką ir juose nurodyta, kaip jie susisiję su Bendrijos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklausytos.

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių nustatytų laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per mėnesį nuo tokių priemonių taikymo pradžios; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išnagrinėja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reikšmę, o tokios analizės rezultatus drauge su nuomone dėl jos reikšmės perduoda Patariamajam komitetui. Komisija, teikdama bet kurį pasiūlymą pagal 9 straipsnį, atsižvelgia į Komiteto išreikštų požiūrių pusiausvyrą.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Sudaromos visos įmanomos galimybės gauti tokią informaciją, nepažeidžiant jokio vėlesnio sprendimo, kurį priima Komisija ar Taryba.

7. Į informaciją atsižvelgiama tiksliai tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šalia šio reglamento gali būti taikoma:

- a) bet kurios specialiosios taisyklės, išdėstytos tarp Bendrijos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;

- b) Bendrijos reglamentai žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 3448/93⁹, (EB) Nr. 1667/2006¹⁰ 2730/75¹¹ ir (EEB) Nr. 2783/75¹². Šis reglamentas papildo išvardintuosius reglamentus ir nesilaikoma tokių jų nuostatų, kurios trukdo taikyti antidempingo muitus;
- c) specialiosios priemonės, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal GATT.

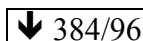
23 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 384/96 yra panaikinamas.

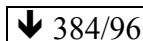
Tačiau Reglamento (EB) Nr. 384/96 panaikinimas neįtakoja pagal jį inicijuotų procedūrų galiojimo.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

24 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁹ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

¹⁰ OL L 312, 2006 11 11, p. 1.

¹¹ OL L 281, 1975 11 1, p. 20.

¹² OL L 282, 1975 11 1, p. 104.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96
(OL L 56, 1996 3 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2331/96
(OL L 317, 1996 12 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 905/98
(OL L 128, 1998 4 30, p. 18)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2238/2000
(OL L 257, 2000 10 11, p. 2)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1972/2002
(OL L 305, 2002 11 7, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 461/2004
(OL L 77, 2004 3 13, p. 12)

1 straipsnis

Tik 3 straipsnio nuoroda į
Reglamentą (EB) Nr. 384/96.

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2117/2008
(OL L 340, 2005 12 23, p. 17)

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 384/96	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	2 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 3 dalies antras sakiny	2 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 5 dalies pirmas sakiny	2 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antras sakiny	2 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antra ir trečia pastraip	2 straipsnio 5 dalies trečia ir ketvirta pastraip
2 straipsnio 6–9 dalys	2 straipsnio 6–9 dalys
2 straipsnio 10 dalies a–h punktai	2 straipsnio 10 dalies a–h punktai
2 straipsnio 10 dalies i punkto pirmas sakiny	2 straipsnio 10 dalies i punkto pirma pastraipa
2 straipsnio 10 dalies i punkto antras sakiny	2 straipsnio 10 dalies i punkto antra pastraipa
2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai	2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai
2 straipsnio 11 ir 12 dalys	2 straipsnio 11 ir 12 dalys
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 5–9 dalys	3 straipsnio 5–9 dalys
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis

4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė formulė ir i bei ii papunkčiai
4 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginė formulė ir a, b bei c punktai
4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
4 straipsnio 3 ir 4 dalys	4 straipsnio 3 ir 4 dalys
5–22 straipsniai	5–22 straipsniai
23 straipsnis	—
—	23 straipsnis
24 straipsnio pirma pastraipa	24 straipsnis
24 straipsnio antra pastraipa	—
—	I priedas
—	II priedas